

Kommunfullmäktige

Svar på interpellation av Christina Ståldal (NL) angående gatukostnader

Christina Ståldal påstår att fastighetsägarnas andel av gatukostnaderna stigit från 50% till 80% och undrar hur det stämmer överens med kommunallagens likabehandlingsprincip.

Mitt svar är följande:

Låt mig först konstatera att förnyelseområdena i Nacka ser väldigt olika ut. I vissa områden är utbyggnaden av allmänna anläggningar relativt enkel vad avser topografi och markinlösen. Andra områden är betydligt mer komplexa och dyra att bygga ut.

Grundprincipen är att skattekollektivet ska stå för anläggningar som på olika sätt försörjer större områden än bara det enskilda förnyelseområdet. Det gäller t ex delar av en genomfartsgata eller bussgata, strandpromenad, allmänt bad och gång- och cykelvägar som förbinder flera områden. Resten står fastighetsägarna för och för varje fastighet fastställs ett andelstal som baseras på nytta och värde som förnyelsen medför för den aktuella fastigheten.

Utifrån denna princip följs kommunallagens krav på likabehandling. Det skulle däremot strida mot likabehandlingsprincipen om skattefinansieringsgraden vore densamma i alla områden. Det är **typen av anläggning** som skattebetalarna står för som är grunden för likabehandling, inte **andelen av de totala kostnaderna** inom ett område.

För att illustrera detta. Inom Älgöområdet står skattebetalarna t ex för allmänna bad och för en del av kostnaderna för Älgövägen eftersom det är genomfartsgata och bussgata med särskilda krav på standard. I andra områden, t ex Bågvägen/Åbroddsvägen, finns vare sig bad eller bussgator. Därför är det rätt självklart att skattefinansieringen i Älgöområdet blir större.

I kronor räknat får dock fastighetsägarna inom Bågvägen/Åbroddsvägen betala mindre än på Älgö, eftersom omfattningen av den totala utbyggnaden är mindre.

Mats Gerdau
Kommunstyrelsens ordförande